

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoP/80/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313210044
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5313210044.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: J. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. č. XXX, zastúpený splnomocneným zástupcom JUDr. Stopka, JUDr. Blendovský, JUDr. Strapáč, PhD., s. r. o. so sídlom Čadca, ul. Potočná 2835/1A, IČO: 36 866 849, proti odporkyni: A. O., rod. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom trvale L. č. XXX, adresa na doručovanie I. č. XXX, Česká republika, za účasti otca navrhovateľa O. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. č. XXX, zastúpený splnomocneným zástupcom JUDr. Stopka, JUDr. Blendovský, JUDr. Strapáč, PhD., s. r. o., so sídlom Čadca, ul. Potočná č. 2835/1A, IČO: 36 866 849, o zvýšenie výživného, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 7P/47/2013-175 zo dňa 30. júna 2015, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výroku prvom, druhom a štvrtom z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konania.

Vo výroku treťom zostáva rozsudok okresného súdu n e d o t k n u t ý .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Čadca rozsudkom č. k. 7P/47/2013-175 zo dňa 30.06.2015 rozsudok Okresného súdu Čadca sp. zn. 14C 52/2011 zo dňa 20.05.2011, ktorým bola naposledy upravená vyživovacia povinnosť odporkyne k navrhovateľovi v sume 80,- eur mesačne, v časti týkajúcej sa výšky výživného zmenil tak, že odo dňa 30.09.2013 určil výšku vyživovacej povinnosti odporkyne k navrhovateľovi v sume 130,- eur mesačne, ktorú je odporkyňa povinná platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľa. Splatné výživné za obdobie od 30.09.2013 do 30.06.2015 v sume 1.050,- eur odporkyňa zaviazal uhradiť v mesačných splátkach po 30,- eur spolu s bežným výživným, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Návrh vo zvyšku zamietol. Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Konštatoval, že podaným návrhom doručeným súdu dňa 30.09.2013 sa otec navrhovateľa, ktorý bol v čase podania návrhu maloletý domáhal zvýšenia výživného zo sumy 80,- eur mesačne na sumu 130,- eur mesačne na tom skutkovom základe, že odo dňa právoplatnosti rozhodnutia Okresného súdu Čadca sp. zn. 14C/52/2011 zo dňa 20.05.2011, ktorým bolo upravené výživné na maloletého na čas po rozvoде došlo k značnej zmene pomerov na jeho strane, ako aj na strane syna. Maloletý v čase rozhodovania navštevoval 8. ročník ZŠ v Čiernom, avšak v súčasnosti navštevuje 2. ročník na Strednej odbornej škole drevárskej a stavebnej v Krásne nad Kysucou. Má zvýšené výdavky v súvislosti s cestovným. S ohľadom na vek vzrástli aj výdavky na stravu a oblečenie. Navrhovateľ v priebehu konania (dňa 09.02.2015) dosiahol plnoletosť. Navrhovateľ prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu na pojednávaní dňa 30.06.2015 navrhol, aby súd pripustil zmenu návrhu tak, aby zvýšil výživné na sumu 150,- eur mesačne z dôvodu pokračovania v nadstavbovom štúdiu navrhovateľa, kde budú jeho výdavky vyššie. Súd na pojednávaní uznesením sp. zn. 7P/47/2013 zo dňa 30.03.2015 (správne 30.06.2015 - pozn. odvolacieho súdu) zmenu návrhu pripustil.

S poukazom na § 78 ods. 1, 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, ďalej len „Zákona o rodine“, súd skúmal k akej zmene pomerov na strane účastníkov od posledného rozhodnutia došlo a taktiež prihliadal aj na vývoj životných nákladov.

Mal zistené, že v danom prípade bolo naposledy určené výživné odporkyňi k navrhovateľovi rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 14C/52/2011 zo dňa 20.05.2011, ktorým súd manželstvo rodičov navrhovateľa rozviedol a schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej bol navrhovateľ zverený do osobnej starostlivosti otca a odporkyňa bola zaviazaná platiť výživné vo výške 80,- eur mesačne a okrem toho sestra navrhovateľa - maloletá O. bola zverená do osobnej starostlivosti odporkyne a otec bol zaviazaný na ňu platiť výživné vo výške 130,- eur mesačne. Priemerný čistý mesačný zárobok otca navrhovateľa bol 393,- eur. Odporkyňa pracovala v spoločnosti Belfein v Čadci, od 05.05.2011 prestúpila do spoločnosti Tricopy, kde pracovala do 20.05.2011, následne opäť začala pracovať v spoločnosti Belfein v Čadci, jej priemerný čistý mesačný zárobok bol vo výške 275,- eur. Bývala v prenajatom byte, za nájom platila 160,- eur mesačne.

Podľa súdu na strane navrhovateľa došlo k podstatnej zmene pomerov z dôvodu, že nastúpil na štúdium na strednej škole. Od septembra 2015 bude navštevovať nadstavbové štúdium na Strednej odbornej škole drevárskej a stavebnej v Krásne nad Kysucou. V súvislosti s nástupom navrhovateľa na strednú školu nepochybne vzrástli jeho výdavky (na zakúpenie školských pomôcok a potrieb, či už na vyučovanie alebo na prax /napr. knihy, monterky, obuv/, cestovné /cca 40,- eur mesačne/, svačina 2,- eur denne, čo vyjde mesačne na cca 40,- eur, telefón a internet vo výške 30,- eur mesačne, školské výlety 20,- eur ročne. Na strane otca navrhovateľa k podstatnej zmene pomerov nedošlo, naďalej dosahuje príjem v priemere cca 390,- eur mesačne, rovnako ako ani výdavky na domácnosť sa podstatným spôsobom nezmenili. Na strane odporkyne došlo k podstatnej zmene pomerov, nakoľko v minulosti dosahovala príjem zo zamestnania 275,- eur mesačne, v súčasnosti je jej príjem v priemere 16.872,50 Kč mesačne, čo pri prepočte konverzným kurzom platným k 30.06.2015 - 1,- eur = 27,253 Kč, činí sumu 619,11 Eur, čo znamená, že jej príjem vzrástol minimálne dvojnásobne, a to o sumu cca 344,- eur. U oboch rodičov navrhovateľa došlo k zmene spočívajúcej v tom, že im zanikla vyživovacia povinnosť voči sestre navrhovateľa O. O., ktorá je schopná sama sa živiť. Pokiaľ odporkyňa poukazovala na to, že má naďalej vyživovaciu povinnosť aj k dcére, ktorej sa snaží finančne pomáhať, platiť jej poisťku a chodí s ňou k lekárom (na vyšetrenia do Bratislavy, Ľubochne), pričom tieto výdavky súd pri rozhodovaní nebral do úvahy. Ako vyplýva z rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 7C/286/2014 zo dňa 20.02.2015 dcéra O. ukončila štúdium na strednej škole 01.09.2014, od 02.03.2012 poberá invalidný dôchodok vo výške 177,80 eur mesačne, žije v spoločnej domácnosti v prenajatom byte s priateľom, s ktorým čakajú dieťa. Je preto schopná sa sama živiť a vyživovacia povinnosť rodičov k nej zanikla. Odporkyňa má podľa súdu v prvom rade vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľovi, ktorý sa naďalej štúdiom pripravuje na budúce povolanie, ktorý vzhľadom na túto skutočnosť nie je schopný sám sa živiť, nájsť si zamestnanie a zabezpečiť si pravidelný príjem, na rozdiel od jeho sestry O.. Z rovnakých dôvodov nebral súd do úvahy výdavky uvedené odporkyňou na poisťku, telefón, nájom a internet dcéry O. a náklady na sťahovanie dcéry O.. Súd ďalej nebral do úvahy výdavok označený odporkyňou ako nájomné v L. 90,- eur mesačne, výdavky na elektrickú energiu, vodné a stočné za byt v L., nakoľko odporkyňa už dlhodobo býva v Českej republike. Nevidel žiaden dôvod prečo naďalej platí nájom a výdavky súvisiace s bytom v Čadci, v ktorom nebýva a odporkyňa žiaden dôvod ani neuviedla. Otec navrhovateľa uviedol, že odporkyňa mala v minulosti v nájme byt v Čadci, v ktorom bývala dcéra, táto tam už ale rok nebýva a odporkyňa nemá v súvislosti s týmto bytom žiadne výdavky. Ako dôvodné výdavky odporkyne bral súd do úvahy náklady na ubytovanie v Českej republike 3.000,- Kč mesačne, stravu, oblečenie, hygienu, cestovné do zamestnania cca 600,- Kč mesačne, príležitostné výdavky na benzín, na rehabilitácie do Jilemnice a poisťku 591,- Kč.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že vzhľadom na preukázanie zvýšenie výdavkov na strane navrhovateľa ako aj na základe preukázaného zvýšenia príjmu na strane odporkyne a zániku jej vyživovacej povinnosti k dcére O. je doposiaľ určené výživné vo výške 80,- eur mesačne nedostatočné a je dôvodné zvýšenie výživného o sumu 50,- eur mesačne, t.j. na sumu 130,- eur mesačne. Na druhej strane však navrhovateľ nepreukázal také zvýšenie výdavkov odôvodňujúce zvýšenie výživného na sumu 150,- eur mesačne a pokiaľ navrhovateľ poukazoval na to, že k zvýšeniu výdavkov dôjde v súvislosti s nadstavbovým štúdiom od septembra 2015, považoval za potrebné poukázať na to, že súd rozhoduje podľa stavu ku dňu rozhodnutia a na skutočnosti/výdavky, ktoré majú vzniknúť až v budúcnosti, neprihliada. Zároveň mal za to, že nie je ani v možnostiach a schopnostiach odporkyne platiť výživné vo výške ako navrhoval navrhovateľ. Súd preto zvýšil výživné na sumu 130,- eur mesačne počnúc dňom podania návrhu a vo zvyšku návrh ako nedôvodný zamietol. Pokiaľ odporkyňa poukazovala na to „že navrhovateľ si privyrába brigádnickou činnosťou, súd uviedol, že išlo len o

jednorázovú brigádu počas letných prázdnin a táto skutočnosť nemá vplyv na určenie výšky výživného, nakoľko mal za preukázané, že navrhovateľovi bola vyplatená odmena v nízkej finančnej čiastke, pričom išlo len o jeho ojedinelý príjem (R 76/1968).

Odporkyňa doteraz prispievala na výživu navrhovateľa sumou 80,- eur mesačne, nakoľko súd určoval výživné späťne za obdobie odo dňa podania návrhu vzniklo za obdobie od 30.09.2013 do 30.06.2015 (do rozhodnutia súdu) odporkyni zameškané výživné, ktoré jej súd povolil v zmysle ustanovenia § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ďalej len „O. s. p.“ splácať v mesačných splátkach po 30,- eur spolu s bežným výživným, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia, a to vzhľadom na jej majetkové pomery.

O náhrade trov konania rozhodol súd tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko za obdobie do dosiahnutia plnoletosti navrhovateľa, nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania v zmysle ust. § 146 ods. 1 písm. a/ O. s. p. a za obdobie po dosiahnutí plnoletosti navrhovateľa sa uplatňuje zásada úspechu podľa § 142 ods. 2 O. s. p., avšak navrhovateľ a odporkyňa mali v konaní len čiastočný úspech (súd návrhu v časti vyhovel a v časti návrh zamietol).

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie odporkyňa.

V odvolaní uviedla, že ako je možné, že súd pripustil zmenu návrhu na pojednávaní dňa 30.06.2015, keď súd o tomto návrhu rozhodol už 30.03.2015. V tomto prípade súd rozhodol podľa stavu, ktorý má vzniknúť v budúcnosti a nie podľa stavu ku dňu rozhodovania.

Pokiaľ navrhovateľ uvádzal, že do školy cestuje autobusom a prestupuje v Čadci, je podľa odporkyne možné využiť vlakové spojenie, ktoré je lacnejšie a v súčasnej dobe zadarmo. Má vedomosti o tom, že navrhovateľ do školy jazdil autom. V minulosti mu kupovala k narodeninám a meninám oblečenie, obuv, ale nemal o tieto veci záujem, chcel finančné prostriedky. Výdavky označované otcom (kúpa montérok, školské pomôcky) nepovažovala za veľké navýšenie výdavkov. Keď pripustila mesačné náklady na dopravu vo výške 40,- eur (aj keď je to sporné a jazdil autom) takže celkové navýšenie je 43,06 eur mesačne. Ostatné výdavky, ktoré uvádza ako svačinu, telefón, internet a ďalšie mal otec navrhovateľa aj v dobe, keď syn navštevoval školu.

K poukazovaniu otca navrhovateľa na to, že nepodporuje dcéru O., lebo žije s priateľom, považovala odporkyňa za nepravdivé. Dcéra žije s priateľom v spoločnej domácnosti až od decembra 2014, kedy si prenajali byt. Táto je ťažko chorá (ZŤP), chodí s ňou 4-krát do roka na vyšetrenia do Bratislavy. Mala k nej vyživovaciu povinnosť. Do 31.08.2014 sa pripravovala štúdiom na budúce povolanie a nebola schopná sama sa živiť, nájst si zamestnanie vzhľadom k jej zdravotnému stavu a zabezpečiť si pravidelný trvalý príjem. Do augusta 2014 mala 130,- eur výživné od otca a od tej doby poberá čiastočný invalidný dôchodok. Za nepravdivé považovala, že ho poberá od 02.03.2012, tento jej bol priznaný 18.08.2014 v sume 175,10 eur.

Ďalej odporkyňa poukázala na to, že z potvrdenia o príjmu zamestnávateľa otca navrhovateľa vyplýva, že za obdobie od januára do mája 2015 mal čistý mesačný príjem 398,13 eur, ku ktorému je nutné pripočítať rodinné prídavky a bonus na syna a príspevok na domácnosť od priateľky vo výške 250,- eur, celkovo je to cca 700,- eur.

Za zarážajúce považovala, že súd vychádzal zo záveru vyporiadania BSM sp. zn. 4C 17/2012 zo dňa 07.07.2015, pričom v tejto veci rozhoduje 30.06.2015. Znovu rozhoduje o budúcnosti a nie podľa stavu ku dňu rozhodnutia. V tejto dobe sama nevedela, či vezme späť návrh. Taktiež ako je možné, že na č.l. 46 spisu je založená dňa 30.06.2015 dohoda o vyporiadaní BSM zo dňa 07.07.2015.

Ďalej odporkyňa vytýkala súdu, že v súčasnej dobe je za obdobie od januára do júna 2015 jej čistý mesačný príjem 11.358,- Kč, čo pri prepočte k 30.06.2015 je 416,76 eur a nie ako je uvedené v odôvodnení 16.872,50 Kč, čo je 619,11 eur (1,- eur - 27,253 Kč). Súd zle vypočítal výšku platu, keď vychádzal z čistej mzdy od októbra 2013 do decembra 2014 vo výške 202.470,- Kč. Priemerný plat nevydelil 15 mesiacmi, ale iba 12, čím došiel k záveru, že jej čistý príjem v súčasnej dobe v priemere 16.872,- Kč (619,11 eur) a nie aký bol v skutočnosti 13.496,- Kč, čo v prepočte je 495,28 eur.

Nesúhlasila tiež s tým, aby bola zaviazaná navrhovateľovi platiť trovy právneho zastúpenia lebo pôvodný návrh navrhovateľa (otca) bol 30.09.2013 a dochádzalo k zbytočným prieťahom súdu. Okrem toho nemá na to finančné prostriedky, aby ich mohla uhradiť.

Z uvedeného je teda zrejmé, že došlo k vadám konania, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnemu skutkovému zisteniu (nebola preverená doba odkedy dcéra O. poberá invalidný dôchodok, zle vypočítaný jej priemerný plat a pod.). Je zrejmé, že súd vychádza jednostranne iba z výsluchu navrhovateľa a jeho otca.

Vzhľadom k týmto skutočnostiam súhlasila odporkyňa so zvýšením výživného z čiastky 80,- eur na čiastku 100,- eur, taktiež nesúhlasila ani so zvýšením výživného od 30.09.2013, lebo sama mala vyživovaciu povinnosť voči svojej dcére a s ňou mala značné finančné výdavky až do konca roku 2014, náklady na jej vyživovaciu povinnosť od roku 2013 nebral súd do úvahy.

Navrhovala preto, aby krajský súd rozsudok okresného súdu zrušil a vrátil vec späť k prejednaniu okresnému súdu, prípadne o veci rozhodol sám.

Dňa 12.10.2015 bolo podané zo strany odporkyne doplnenie odvolania. V tomto uviedla, že súd pri rozhodovaní o výške výživného neprihliadol na jej naďalej trvajúcu vyživovaciu povinnosť voči dcére, ktorá je ťažko zdravotne postihnutá a nie je v dôsledku svojho postihnutia schopná sa sama živiť a dosahovať vlastný príjem. Považovala preto za nespravodlivé vychádzať z automatického zániku jej vyživovacej povinnosti k dcére v dôsledku ukončenia prípravy na povolanie ku dňu 31.08.2014. Z uvedeného rozsudku vyplýva, že sudkyňa vychádzala iba z výpovedi navrhovateľa, jeho otca, nebrala do úvahy jej výpoveď. Mala za to, že vo svojom rozhodovaní bola ovplyvňovaná druhou stranou. V tomto prípade rozhodovala zaujate voči jej osobe, a preto navrhla, aby táto vec bola pridelená inému sudcovi.

Navrhovateľ ani otec navrhovateľa sa k odvolaniu odporkyne písomne nevyjadrili.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podaním opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O. s. p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu vo výrokoch prvom, druhom a štvrtom zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. h/, 2 O. s. p.) z nasledovných dôvodov:

Odporkyňa v priebehu odvolacieho konania uviedla, že sudkyňa vychádzala iba z výpovedi navrhovateľa, jeho otca, nebrala do úvahy jej výpoveď. Mala za to, že vo svojom rozhodovaní bola ovplyvňovaná druhou stranou. V tomto prípade rozhodovala zaujate voči jej osobe, a preto navrhla, aby táto vec bola pridelená inému sudcovi.

Podľa ust. § 14 ods. 1, 3 O. s. p., sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti. Dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach.

Účastníci majú právo z dôvodov podľa § 14 ods. 1 uplatniť námietku zaujatosti voči sudcovi, ktorý má vec prejsť a rozhodnúť (§ 15a ods. 1 O. s. p.). Účastník môže uplatniť námietku zaujatosti podľa odseku 1 najneskôr na prvom pojednávaní, ktoré viedol sudca, o ktorého vylúčenie ide, alebo do 15 dní, odkedy sa mohol dozvedieť o dôvode, pre ktorý je sudca vylúčený (§ 15 ods. 2 O. s. p.). V námietke zaujatosti musí byť uvedené proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, a kedy sa účastník podávajúci námietku zaujatosti o dôvode vylúčenia dozvedel. Na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti námietky zaujatosti, súd neprihliadne; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá (§ 15a ods. 3 O. s. p.). Ak sa námietka zaujatosti týka len okolností ustanovených v § 14 ods. 3, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

V súvislosti s odporkyňou namietanou otázkou nestrannosti a zákonnosti sudcu odvolací súd poukazuje na to, že procesným prostriedkom k dosiahnutiu nápravy, pokiaľ sa účastník konania domnieva, že sudca, ktorému bola vec pridelená na rozhodnutie, má pomer k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom, je podanie námietky zaujatosti. Odvolací súd však na námietku zaujatosti vnesenú odporkyňou neprihliadol. V prvom rade k tvrdeniu, že sudkyňa vo svojom rozhodovaní bola ovplyvňovaná druhou stranou treba uviesť, že námietka neobsahovala náležitosti podľa § 15a ods. 3 O. s. p. (musí byť v nej uvedené proti komu smeruje, dôvody, pre ktorý má byť sudca vylúčený, a kedy sa účastník podávajúci námietku o dôvode vylúčenia dozvedel). K poukazovaniu na to, že sudkyňa vychádzala len z výpovede navrhovateľa, jeho otca, nebrala do úvahy jej výpoveď, odvolací súd uvádza, že v námietke zaujatosti účastník nemôže ako dôvod použiť okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní (§ 14 ods. 3 O. s. p.) Dôvody pre posúdenie námietky zaujatosti zákonného sudcu odvolacím súdom preto neboli dané.

Okresný súd napadnutým rozsudkom zviazal odporkyňu prispievať na navrhovateľa zvýšeným výživným a to sumou 130,- eur mesačne od 30.09.2013 a to po tom ako porovnajúc pomery v čase posledného rozhodovania o výživnom v r. 2011 so súčasnými pomermi bolo preukázané zvýšenie výdavkov na strane navrhovateľa ako aj zvýšenie príjmu odporkyne a zániku jej vyživovacej povinnosti k dcére O.. Oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu za dôvodné považoval zvýšenie o sumu 50 eur mesačne.

Námietku odporkyne v odvolaní o tom, že okresný súd pripustil zmenu návrhu dňa 30.06.2015 pričom o návrhu rozhodol už 30.03.2015, odvolací súd nepovažoval za dôvodnú. Okresný súd nesporne pripustil zmenu návrhu na začatie konania na pojednávaní dňa 30.06.2014. Vypracoval aj predmetné uznesenie s uvedeným dňom, ale len chybou v písaní v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia uviedol, že išlo o uznesenie zo dňa 30.03.2015.

Odporkyňa v odvolaní hlavne vytykala súdu zle vypočítanú výšku platu, keď vychádzal z čistej mzdy od 10/2013 do 12/2014 vo výške 202.470 Kč, pričom priemerný plat nevydelil 15 mesiacmi, ale 12 mesiacmi. Jej čistý príjem v skutočnosti bol 13.496 Kč v prepočte je 495,28 eur oproti uvádzaniu 16.872,- Kč po prepočte 619,11 eur. Odvolací súd oboznámiac sa so správou zárobku ohľadom odporkyne (č.l. 135 spisu) a po vykonanom prepočte musel konštatovať, že jej odvolanie je v tejto časti dôvodné.

Pokiaľ ide o dcéru O. odporkyňa v odvolaní poukazovala na to, že táto do 31.08.2014 sa pripravovala štúdiom na budúce povolanie a nebola schopná sa sama živiť. Z pripojeného spisu sp. zn. 7C/286/2014 mal odvolací súd preukázané, že právoplatným rozsudkom Okresného súdu v Čadci č. k. 7C/286/2014 zo dňa 20.02.2015 došlo s účinnosťou od 01.09.2014 k zrušeniu vyživovacej povinnosti otca navrhovateľa voči O. O.. K tejto skutočnosti tak došlo v priebehu tohto súdneho konania (návrh zo dňa 30.09.2013). Okresný súd síce na zánik vyživovacej povinnosti odporkyne prihliadol avšak nie na to, že k tomu došlo až dňom 01.09.2014.

Podľa odporkyne v odvolaní súd vychádzal zo záveru vyporiadania BSM sp. zn. 4C 17/2012 zo dňa 07.07.2015 napriek tomu, že v tejto veci rozhodol dňa 30.06.2015. Podľa odvolacieho súdu je pravdou, že okresný súd v odôvodnení rozhodnutia konštatoval uznesenie sp. zn. 4C/17/2012 zo dňa 07.07.2015 týkajúce sa vyporiadania BSM napriek tomu, že v tejto preskúmanej veci rozhodol dňa 30.06.2015 ale z odôvodnenia rozhodnutia nevyplýva, že by z týchto zistení pri rozhodnutí aj vychádzal.

Nakoľko okresný súd nezistil správne zárobkové pomery odporkyne a neprihliadol na jej trvajúcu ďalšiu vyživovaciu povinnosť k dcére O. v čase od podania návrhu na začatie konania (30.09.2013) do jej zrušenia (01.09.2014) odvolací súd bol nútený pre nesprávne zistený skutkový stav ktorého dôsledkom bolo nesprávne právne posúdenie veci rozsudok okresného súdu vo výrokoch prvom, druhom a súvisiacom štvrtom (vo výroku o trovách konania) zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Vo výroku treťom zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý lebo nebol napadnutý odvolaním.

V priebehu odvolacieho konania odporkyňa podaním došlým odvolaciemu súdu oznámila, že navrhovateľ podľa informácie triednej profesorky Strednej odbornej školy drevárskej Krásno nad Kysucou na vlastnú žiadosť dňa 12.01.2016 ukončil štúdium a týmto dňom bol zo štúdia vyradený. Od tejto doby má podľa odporkyne možnosť ovplyvniť svoje majetkové pomery vlastnou usilovnosťou a tak získavať materiálne prostriedky pre vlastný život. Súčasne oznámila, že podala na Okresný súd v Čadci návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti. Odvolaciemu súdu bolo zo strany okresnému súdu potvrdené, že odporkyňa predmetný návrh podala dňa 18.02.2016, ktorá vec je vedená pod sp. zn. 8C/9/2016, pričom doteraz neboli vykonané žiadne procesné úkony.

S ohľadom na uvedené možno v ďalšom konaní okresnému súdu odporučiť prípadne spojenie tejto veci (sp. zn. 7P/47/2013) s vecou týkajúcou sa návrhu odporkyne na zrušenie vyživovacej povinnosti k navrhovateľovi nakoľko sa veci týkajú tých istých účastníkov a aj skutkove spolu súvisia (§ 112 O. s. p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.